

Не пита душа имъ
Чювства и наклонъ;
Стига дъщеря имъ
Да достигне въ заимъ
Madame Million . . .

Гарванъ-тъ съ гълъбицѫ,
Ядъ ужасенъ съ рай,
Свѣтлость съсъ тъмницѫ.
Ягне съсъ лисицѫ,
Декемврія съ Май:

Всичко спогодявать
Добри-тъ башци;
На всичко склонявать
И всичко рѣшивать
За пусты пары! . . .

Нъ нека имъ каже
Съвѣсть-та защо,
Прѣдъ човество-то, даже
И цѣль свѣтъ не важе
Най-малко добро;

И защо чернѣять
Толкова жены
Богаты, и лѣять
Сълзы, и жалѣять
Тѣхны-тъ души;

И защо пакъ другы
Ставать, безъ да щѣять,
Невѣрни съпрѣгы,
И . . . праветь заслугы
По кривый-тъ путь

IV.

Башци! (и най-паче
Отъ нашій-тъ родъ,
Зашо-то, обаче,
Сърдце-то ти не плаче
За страшень народъ);